

AD DOCTISSIMUM VIRVM
DN. DE RENOV DOCTOREM
MEDICVM.

HIPASTICHON.

EST, quires nouiter cunctas, quot Tarrara claudunt,
Quot cælum, & Tellus, non ego mirer eum?
Est quoque, qui vires harum, atque affecta recenset,
Quanto plus tantum miror Aristotelem.
Est &, ad humanos qui cuncta hæc applicat vsus
Quæ nouit. Soter hic Deus est homini.

N. IABOT Schola Med. Paris.
Decanus.

AD IOANNEM RENODÆVM MED.

REG. DE PHARMACIA MA.
gna ab ipso edita,

Εὐχαριστός.

ITE truces Parca, non isthic pulla trahuntur
Stamina; non vestro colla paranda iugo.
Hic micat aeternum volitans per secula nomen.
Hic nostras cingit laurus amica domos.
In te vera loquor, dulcis Renodæ; Videte
Vos proceres, si me talia cogit amor:
En medicas gemebunda trahens suspiria Phœbus
Collapsas artes viderat arce sua:
Vos iubet ire viam, proceres, qua semita monstræ
Ardua, qua gressus Pharmaca tuta tenent;
His dictis animos incendit; siccine inulta
Pharmacopea iaces? Ipse peribit honos?
Non tulit instantem Renodæus; Gloria soli;
Gloria nunc ipsi; Non peritura dies.
Exit opus tandem vario molimine mentis
Aureum, & hac calamo ferrea secla domans.
Ex illo qua sint methodo tractanda perite
Pharmaca; qua mala sint, quæ sequenda vides.
Ex illo tibi parata salus: Morbonia dextras
Hic videt hostiles; Vita, perenne decus.
Ecquid erit pramijs? Sic te tua fata secudent,
Vt sit, quanta operis, sic tibi longa dies.

IOAN D'EGORRIS
Med. Paris.

INDEX